

landet. Vi er helt enige i, at det er et alvorligt problem, og at man skal gøre noget for at hjælpe de børn. Vi mener især, man skal gøre noget for også at hjælpe dem til at komme tilbage til landet.

Det er klart, at man skal sætte ind med en forebyggende indsats for at prøve at ændre holdningerne hos de familier, der tænker på at sende børn ud af landet. Men vi forstår simpelt hen ikke regeringens tilgang her. Den svarer selvfølgelig til, hvad man gør på andre områder: Det hedder straf og tvang. Vi tror bare ikke så meget på, at straf og tvang virker og slet ikke på de familier, vi taler om her. Vi er bange for, at de vil se stort på pengene og sende børnene ud af landet alligevel, og det er dybt ulykkeligt for børnene.

Derfor håber vi altså, at det kan lykkes os under de fremtidige forhandlinger at kigge mere på, hvad vi kan gøre af forebyggende tiltag for at forhindre familierne i at sende børnene ud af landet i stedet for at gå ind og straffe dem bagefter.

Dertil kommer så også spørgsmålet om, hvordan man skelner mellem, hvornår der er tale om forældre, der sender børnene ud af landet på genopdragsrejser og sender dem tilbage til Somalia osv., kontra hvornår der er tale om, at man lader sine børn komme ud på en dannelsesrejse til andre lande, som jo har været en tradition i mange år blandt mange familier i Danmark uden nogen problemer. Så derfor er det væsentligt, at vi får kigget nærmere på den del af forslaget.

Men som sagt: Den umiddelbare tilgang med straf og tvang kan vi ikke støtte.

Tove Videbæk (KD):

Lovforslag nr. L 4 indeholder to meget forskellige elementer vedrørende børnetilskud. Det første element drejer sig om børnetilskud i forbindelse med barnets ophold i udlandet eller i Danmark. Det præciseres i forslaget, at barnet naturligvis skal opholde sig i landet, hvis det skal kunne få børnetilskud. Det synes vi i Kristendemokraterne er logisk og fornuftigt. Det er vigtigt over for børnene, og det er en støtte til børnene, så de ikke sendes til udlandet på genopdragelse, væk fra deres forældre, væk fra deres kammerater i lange perioder.

Det andet element er vi derimod totalt og helt uenige i. Det at vente og få flere børn på samme tid er en stor udgift for en familie. Det drejer sig både om barnevogn og barnesæde til bilen og

barnestol og barneseng og meget mere samt dobbelt op med tøj og sko – og det hele på én gang. Får man børn med et eller flere års afstand, jamen så kan børnene jo arve hinandens tøj og ting, men når man får dem samtidig, så falder alle udgifter også her og nu samtidig, og måske er man endda nødt til at anskaffe sig en ny bil eller bolig.

Det her forslag kunne læses, som om regeringen faktisk ikke ønsker, at der skal fødes tvillinger, trillinger eller flere i Danmark.

Familierne her har ikke overtrådt nogen lov eller bestemmelse ved at havne i den situation, at de nu venter tvillinger eller trillinger, og de har ikke engang selv kunnet vælge.

I mange lovinitiativer, der tages i forbindelse med tilskud, som skæres ned eller afskaffes, er der ofte indbygget en slags incitamentsstruktur. Man skærer f.eks. ned i dagpenge til de unge i 20'erne for at give de unge et stærkere incitament til at søge job. Men i denne forbindelse kunne man jo fristes til at spørge ministeren: Hvilket budskab er det så, vi sender til vordende forældre med denne nedskæring? Hvad er det lige, de selv kan gøre for at undgå at havne i den her økonomiske klemme, som de vil havne i, hvis de får tvillinger eller trillinger?

Jeg kan faktisk ikke lade være med at kæde denne her situation sammen med kunstig befrugtning, idet det jo ofte er i forbindelse med kunstig befrugtning, at der kommer flerlinger.

Hvis en familie efter f.eks. kunstig befrugtning får at vide, at de venter flerlinger, eksempelvis trillinger, og de ikke kan overskue de økonomiske konsekvenser, de store udgifter, der er forbundet med det, vil ministeren så opfordre en sådan familie til at få foretaget fosterreduktion, eller hvad vil ministeren råde dem til? Jeg tror, de har brug for et godt råd.

Kristendemokraterne er enige i, at lovforslaget bør deles i to. Vi kan stemme for første del, men absolut ikke for anden del.

Kl. 13.35

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg takker for den velvillige modtagelse af forslaget. Velvilligheden var jo størst omkring den del af forslaget, der vedrører ændringer om hjemstedsbestemmelsen til en opholdsbestemmelse. Jeg har forstået, at der er bred tilslutning til den ændring, der sikrer, at der ikke udbetales børnetilskud og børnefamilieydelse til familier, der sender deres børn til genopdragelse i hjemlandet.